

מול פושעים אלימים ונועזים ללא תקדים

פקד סביר, המתמחה בחקירת אה"מים. סמ"ר צבי ברגי (38) ורס"ל שלום פורטל. הצוות כלל גם את המפקח יהודה פרילינג וסמ"ר נפתלי חיון שהשתתפו במצוד אחר השודדים.

צוות החוקרים שפיצחו את השוד הגדול. מימין לשמאל: רב-פקד שמעון סביר (42) ראש לישכת החקירות. מפקח חיים בריאון (39) סגנו של רב-

המפקד ניצב-מישנה עזרא גול-ברג, מפקד משטרת מרחב המרכז, נוהג לצאת אישית בראש אנשיו למרדפים אחרי כנופיות פושעים.

(המשך מעמוד קודם)

מפי החשודים עצמם, לא יזכו לכל עזרה. לא לחץ, לא פיתוי, לא שוחד, לא יצליחו. אם לשפוט לפי העבר, לפתוח את פיהם.

שכן החשודים שבידי המשטרה משתייכים לכנופיית בתים המפורסמת, המטרי לה זה שנים את חתימה על האיזורים מאוכלס ביותר במדינה, כשהמשטרה חסרת-אונים נגדה. בחלק גדול של סידרת מעשי השוד, הרצח והאלימות שאירעו במדינה בשנתיים האחרונות, עצרה המשטרה רה חשודים את ראשי הכנופייה — כנופיית הטיציאליאניס, כשי שהם אהבים ל-היקרא.

בשיא המעצרים זכה ניסים לביא — שנעצר גם עתה. תוך השנה האחרונה, נעצר לביא, בן ה-21 בסך הכל, 23 פעם — כחשוד בהשתתפות, בין היתר, בפשיעו חמורים כרצח עורך קפליצקי. אלא שכל המעצרים היו לשוא. הוכחות לא נמצאו, זאלו ניסים עצמו — יורע לשתוק כמו דג, והוא אגוז קשה, עקשן שאין לשבור אותו, מסבירים החוקרים.

מירדף

מידי

צב צור שני תראוי לתשומת לב, כאשר מנסים לנתח את השוד הגדול, ושא רחמים הרוש, הנחשב לאחד ממוכחי הרקבצה הבתימית. מול מבצעי השוד הגדול, ניצבים האנשים שהכילו אותם — חוקרי המשטרה. השוד הגדול נכשל בראש ובראשונה הודות להתירות הפעולה של השוטרים. שיצאו למירדף מידי, לולא זה, סביר להניח כי השודדים היו נמלטים — על שללם.

לרוב, יש למשטרה אמצעים אחרים לפעולה מעשי שפע. משטרת ישראל, שאיבדה אמצעים אחרים אלה, נותרה עם הדבר האחרון שעדיין נותר לה — המסירות, הנאמנות, והנסיון העשירי של החוקרים הבכירים שלה. הפעם, אלה הועילו.

ברגע שנתקבלה בחתנת משטרת ראשון הודעה הטלפונית בדבר השוד זינק מפקד התחנה, פקד גבריאל שטרנברג (52) איש משטרה בעל ותק של 22 שנה במקצוע, לפעולה. הוא גייס שלושה שוטרים חמושים, והם עצרו מכונית פליימות פרטית שחלפה במקום, דהרו למירדף, שויות לאחר מכן, נמסרה כבר ההודעה ללישכתו עזרא גולדברג של מפקד המרחב, ניצב-מישנה עזרא גולדברג (57).

מפקד המרחב גייס מייד תריסר שוטרים. מכל הבא ליד — פקידים, מחסנאים, אנשים שונים — ניפק להם נשק מהנשקיה. בלי לבזבז זמן על הרישומים המקובלים,

וכשהוא בראשם, יצא למירדף. ניצב-מישנה עזרא גולדברג שם את עצמו בקו האש הראשון לא רק נגד הפושעים, גם בעימות עם עיתונאים אין הוא נסוג, נטל לעצמו את תפקיד הדובר במר-חבו, עונה תשובות לעניין, וכשאינו רוצה לענות — אינו מתחמק מאחורי דברי-הבלה חלקקים, אלא אומר ישירות כי לא יענה.

רבע מיליון

בשתי דקות

ה שאירע באותו מירדף, התגלה, צעד אחרי צעד, בשיחזור הגדול ביום א' השבוע.

השעה הייתה 07.55 כאשר מכונית ברינקס הביאה את מישלוח הכסף היומי לסניף בל"ל בראשון. שמונה דקות לאחר מכן, פתח סגן מנהל הבנק את הכספת. באותה שנייה, זינקו פנימה, דרך הכניסה האחורית, 4 שודדים חמושים ורעולי-פנים. שניים ניגשו ישירות לחדר הקופות, לש אחד מתחיל למלא את השקים הריקים

החשוד מס' 2

אחד החשודים העיקריים בשוד, תואר, בעת משפטו אחר שלו, כליצן, בעקבות טענותו בפני השופט, כי הוא יתוס.

שהביא עימו. בחבילות שטרות, השני מאכסח אותו בעוזי דרוך. שודד שלישי כיסה בנישקו גבר ואשה שלקה כבני-ערובה. שודד רביעי, מוויין גם הוא בעוזי, איבטח את דלת הכניסה הראשית.

לא עברו שלוש דקות, והרביעייה כבר הייתה בחוץ, בדרכה לגיפ שהמתין להם במרחק עשרים מטר מהכניסה. אשה שעבדה ברחוב הבחינה במתרחש, צעקה, שוידים בבנק! שני שומרי פרדסים, שישבו בבית-הקפה ליד הבנק, פתחו בריצה לכיוון הבנק, שלפו את אקדחיהם, למרות שראו

כי השודדים חמושים בעוזים, פתחו באש. השודדים השיבו אש, פצעו אחד מהשניים בראשו. תוך שניות, נעלם גיפ השודדים בכיוון היקב. בגיפ היו 265 אלף ל"י. בבנק שנשדד לא היה מנגנון-אוי עקה אוטומאטי. ההודעה הטלפונית הגיעה למשטרת ראשון חמש דקות לאחר שנעלמו השודדים.

בתחנת משטרת ראשון לא היו כל כלי רכב. שניים שכרו במוסך, השניים הנותרים היו בנקודות מרוחקות ביותר. זו הסיבה שהשוטרים נעזרו במכונית הפרטית. תוך דקות, השתתפו כבר בהקמת המל-

החשוד מס' 1

הדמות הבולטת בין ששת החשודים, נעצר בשנה האחרונה 23 פעם, תואר ע"י המשטרה כטיפוס אלים, נוקשה ומסוכן.

כודת סביב השודדים הנמלטים 15 כלי רכב והליקופטר. כבישי אשוד-תל-אביב וראשון-תל-אביב נחסמו.

בנס, ידעו אנשי המשטרה את כיוון ציר הנסיגה של השודדים. אחד מפקידי הבנק, שהגיע לעבודתו ברגע השוד, החל עוקב במכוניתו אחרי הגיפ הנמלט. כאשר גילו השודדים כי עוקבים אחריהם, פתחו באש. הפקיד עצר, שב על עקבותיו. כי שהגיעו הרודפים לבנק, ידע להדריך אותם. השודדים, התגלה, פנו לעבר איזור הפרדסים שבין העיר לחוף הים. שם, במעמקי האיזור, בגד בהם מזלם לראשונה, כאשר שובר-אורה מקרי ראה את גיפ השודדים — אז עדיין לא ידע מה שהוא רואה — עוצר ליד טנדר סטודי-בייקר כחול. לאחר שניות ספורות, המשיכו שתי המכוניות בדהרה במעלה הדרך.

ליקוי

חמור

ב שלב זה, היו השודדים עדיין במצב טוב. הם הקדימו את רודפיהם בשמונה דקות — זמן מספיק להיעלם לגצה, בשטחי הפרדסים העצומים באיזור, להסתגן בחסות החשיכה בחזרה החוצה. קובע ניצב-מישנה גולדברג: לוא היינו מקבלים את ההודעה חמש דקות קודם, היו השודדים ביריג.

גם כך, כמעט והצליחו הרודפים. תיכונר גם המעולה של השודדים לקה במיגרעת חמורה, בפרק הנסיגה: הם עשו טעות חמורה, שכל קצין ווטרי צבת"ל יודע להי-

מנע ממנה: בחרו בציר נסיגה הניתן לחסימה בקלות. החסימה לא הייתה מכוונת, אולם גורלית לא פחות: מכונית של פרדסן, במקום שהדרך הפכה לשביל צר, עצרה את רכב השודדים לדקות יקרות. עד שהצליחו לה-סירה מהשביל.

היה לנו מול שלא ירד גשם, הסביר בעת השיחזור סמל-ראשון חיון, שנהג ברכב השיחזור, ואכן, שביל המירדף, ביום השיחזור הגשום, היה תמיסת בוץ טובענית. מכונית הפליימות הפרטית, שדהרה בראש הרודפים עם שלושת השוטרים, לא הייתה מצליחה מעולם להתקדם בבוקר זה. אך גם כך היה לשודדים יתרון. בשביל המשובש, יכלו הגיפ והטנדר של השודדים לדהור במהירות, כשהמכונית הפרטית נאלצת לנוע בזהירות.

טעות

גורלית

כוננית הפרדסן החוסמת חיסלה את מירווח הזמן שלטובת השודדים. לי פתע, גילו הרודפים לפנייהם את גיפ השודדים עומד כשהשודדים נמלטים ממנו רגלי לכיוון הפרדס.

כאשר ראו השודדים את מכונית המירדף, פתחו עליה באש. כאן, עשו הרודפים טעות חמורה. כדי להימנע מקורבנות חינם, האיסו את קצב הרדיפה. הם הניחו שאין כל חיפזון, מאחר שברגע שהשודדים נטשו את ריכבם, הם אבודים. הרודפים לא לקחו בחשבון את האפשרות, שהוכחה כעובריה, כי לשודדים מתתן רכב אחר — כפי הנריאה, הטנדר הכחול, שעבר קודם לכן לשביל מקביל, המתין בנקודת מיפגש.

הרודפים התעכבו לחכות לתגבורת. תוך שהם בודקים את גיפ השודדים, גילו הפ"תעה לא נעימה. השודדים הציבו מאחורי הגיפ משולש אזהרה האדום. אליו, חיברו רימון-יד מمولכד. המלכודת לא פעלה רק בגלל שבחפזונם לא השלימו את החיבורים כיאות.

לאחר העיכוב הגורלי, חודש המירדף, ברור היה עתה כי השודדים חתכו את כביש אשוד-תל-אביב, המשיכו לתוך איזור הפרדסים מעברו המערבי — לחיון חוף פלמחים. כל האפשרויות האחרות לא באו בחשבון, כי הררכים היו חסומות. בשלב זה, השתתפו במירדף כבר עשרות שוטרים רגלים, פרשים, וכלבי גישוש.

המעצר הראשון בוצע שלוש שעות לאחר השוד, ב"11 בבוקר. על החוף ממש, בנקודה במרחק כשני קילומטר מחוף הדיפלומטים, הבחינה ניידת בשלושה גברים. כאשר קרבה אליהם, הסי תתרו שניים בצל סלעים. השלישי קפץ, בבגדיו, לתוך הים.

השלושה נעצרו, לא לפני שהיה צורך לשלוח את המתרחץ העליו בכוח מהמים. הוא זוהה כניסים לביא.

השלושה הסבירו כי זהו במקום לקומיץ לילי. השוטרים לא שוכנעו. הפרידו ביניהם מיד, כדי למנוע תיאום הסברים. העבירו אותם למעצר, נשארו לארוב במקום. שעתים לאחר מכן הגיעו למקום שני גברים נוספים. גם הם נעצרו מיד, טענו כי הגיעו למקום לדיג.

כך נפלו בידי המשטרה חמשת החשודים שלה: ניסים לביא (21) מבתיים, רחמים הרוש (25) מתל-אביב, אורי מזרחי (22) מגבעתיים, חיים חאדי (25) מתל-אביב, ובן-חורי היודי (23). תל-אביבי גם הוא.